श्रङ् कुलपर्वताः चाभं प्रापुः चुभङ्मञ्चले द्युतादिलात् छः १५ मर्गः

जत्याताः प्रावृतंस्तस्य द्यौरश्रीकिष्ट श्रीणितं । वायवाऽवासिषुभीमाः क्रूराश्चाकूषत दिजाः॥ २६॥

उत्पाताद्रत्यादि। तस्य गक्त उत्पाताः प्राष्टतन् प्रवक्ता जिल्मण् वृत्वक्तंने द्युतादिः द्यौः भोषितमभीकिष्ट मिञ्चिति सा भोक्रमे चनत्रनुदाक्तेत् वायवीभीमाः प्रचण्डात्रवासिषुवीन्ति सा यम रमेति सगिटा क्र्राञ्चाम् उनस्वकादिजाः पचिणोऽक्षत मब्दिताः कुङ्मब्द्रत्यनिट् कुटादिलात्सिचः किल्ने न गुणः ॥ २६॥

उत्पाताद्रश्चादि । गच्छतस्य उत्पाताविनाग्रस्यकाः भ॰ प्रयत्ताः द्युतादिलात् इः द्यौराकाणं ग्रेणितं चरित सा ग्रीक्षङ् स्रेके भीमाः प्रचण्डावायवावान्ति सा वालगमनहिंसयोः यम रमेति दमयना त्रनुसिदेः कूराभयदादिजाः पिषण्य ग्रव्हं चकुः कृषिङ्त्रात्तं खरे कुटांणुत्रीञ्चितीति नियमानुणाभावः नेमेकाजिति त्रनिम्॥ २६॥

अस्पन्दिष्टाचि वामच घोराचाराटिषः शिवाः। न्यपप्तन् मुषचे गृभ्रादीप्तयापाति चोक्कया॥ २०॥